

Dimecres de l'Octava de Pasqua - Poblet, 3 d'abril de 2024

Lectures: Fets 3,1-10; Lc 24,13-35

L'Evangeli d'Emmaús és sempre una llum en el camí de l'Església i de tota comunitat, especialment quan necessitem discernir amb més urgència els passos que hem de donar. Proclama que Crist ressuscitat és Déu que no ens abandona, ni tan sols quan l'hem abandonat, ni tan sols quan fugim com potser fugien de Jerusalem els dos deixebles d'Emmaús, o potser quan, com ells, tornem resignats i tristos a la nostra rutina quotidiana després d'haver seguit Jesús durant tres anys amb tantes esperances del tot frustrades. Crist no ens abandona fins i tot encara que els nostres ulls no ho vegin, i els nostres cors i les nostres ments estiguin tancats, siguin necis i lents per a creure. Qui de nosaltres i quina comunitat no té aquesta experiència?

Però Crist ressuscitat no torna a nosaltres només per a fer-nos companyia i consolar-nos: ve a nosaltres preocupat perquè rebem d'Ell tota la veritat i el sentit de la vida que va venir a portar al món, i pels quals va morir i ressuscitar. No li basta que siguem consolats, tranquil·litzats, que tornem a les nostres antigues esperances: vol que rebem d'Ell una absoluta novetat de vida, vol que rebem en Ell el sentit i el destí nou de tota la nostra existència.

Per això Jesús torna a nosaltres abans de res parlant-nos, il·luminant-nos amb la paraula de Déu. És allò que sant Benito demana a l'abat del monestir: que la seva paraula, el seu ensenyament, alimentada per les Escripures i la tradició dels Pares, sigui per als germans ferment de justícia divina (cf. RB 2, 5-6), és a dir, que els ofereixi una saviesa evangèlica a la qual puguin accedir lliurement i que renovi sempre la seva vida i la seva vocació.

Però Jesús ve també a nosaltres amb el do de la seva vida lliurada, que es manifesta als deixebles d'Emmaús quan parteix el pa per a ells. El pa partit és el do del propi Cos de Crist que en la Creu és "partit" i repartit per a la salvació de tots. El pa partit és el símbol real de la caritat de Crist que ve a obrir-nos els ulls, a il·luminar la nostra vida.

Aquest gest, que il·lumina la fe dels deixebles, és un gest senzill, però total. Senzill en la seva pobresa, però total en allò que dona.

També els qui tenen una responsabilitat en la comunitat i a l'Església, a tots els nivells -però tot batejat té la responsabilitat d'anunciar a Crist ressuscitat-, estan cridats, a més de l'anunci de la Paraula, a transmetre la presència total de Crist amb gestos de caritat senzilla. Tenim un bell exemple d'això en la primera lectura, quan Pere, davant la necessitat del captaire paralític, li diu: "No tinc plata ni or, però et dono el que tinc: En el nom de Jesucrist, el Natzarè, alça't i camina!" (Fets 3, 6).

Estem cridats a ser rics i forts només de la presència de Crist ressuscitat, que ens ha estat així donada, que està tan unida a nosaltres que ens fa instruments del seu poder salvífic.

Però Pere no diu només aquestes paraules: sap que Crist ressuscitat no és només una veritat en la qual creure, sinó una força que fa de tota la nostra persona un instrument de la vida nova que Crist és per a tots. Per això, després d'anunciar el Nom de Jesús, Pere estén la seva mà dreta, com va fer Jesús amb ell un dia que s'enfonsava en la mar, i aixeca el paralític perquè camini, salti d'alegria i visqui lloant a Déu.

La Resurrecció de Crist és una realitat que cal viure, deixant-se prendre humilment al servei de la força de la vida ressuscitada que Crist, viu i amb nosaltres, ens comunica per a la salvació del món.

Fr. Mauro-Giuseppe Lepori, Abat General OCist